

HOUTS. K. ØØL

A5

Artzine

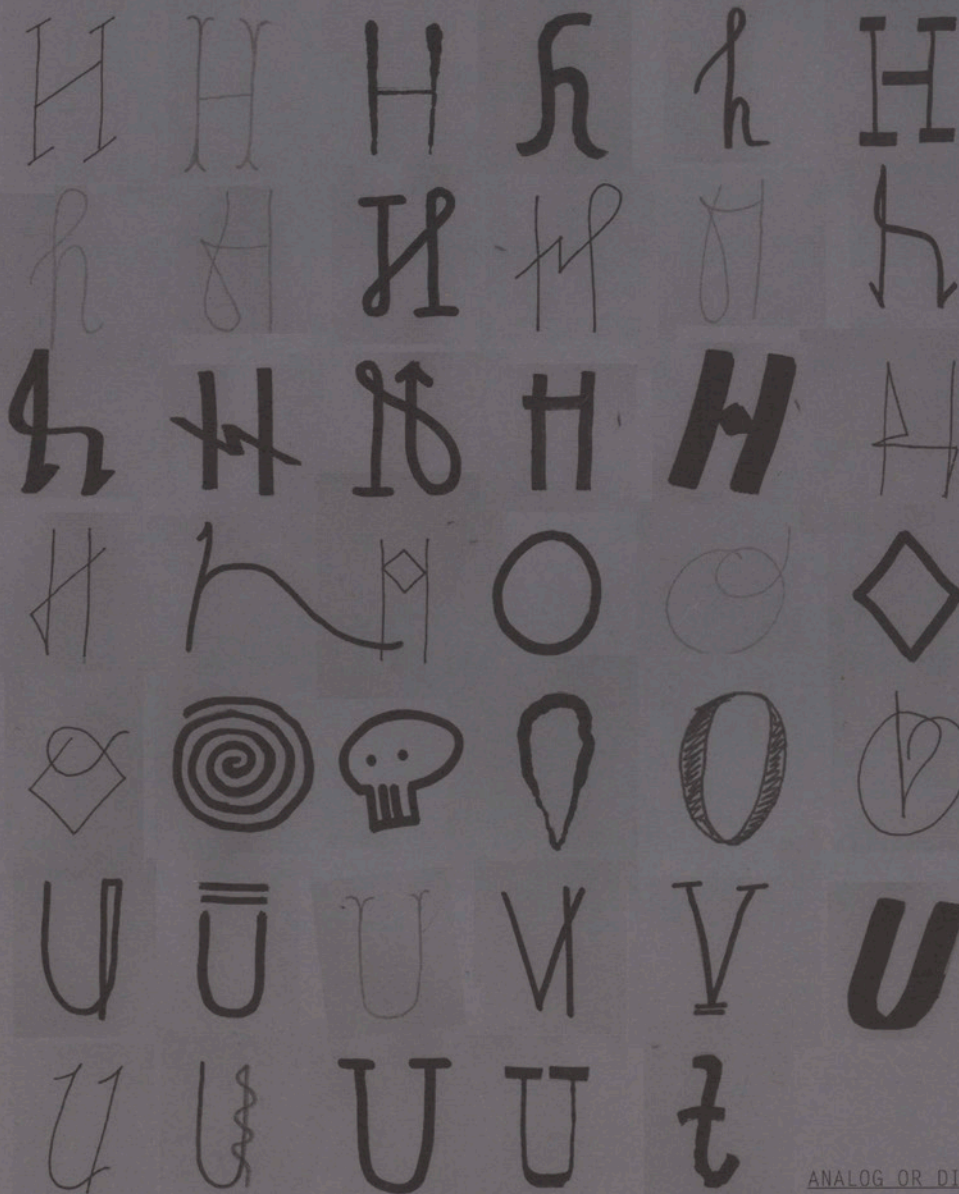
DE

Nummer 3

NIEUWE

Zaargang 2

16MM

ANALOG OR DIE!

Liesbeth Bik & Jos van der Pol

zijn beeldend kunstenaars
+ www.bikvanderpol.net

Matrijs van Merg is beeldend kunstenaar
Nynke M. Meijer is freelance project manager,
grafisch ontwerper, tekstschrijver en blogger
+ www.dismuse.com

Thijs groot Wassink & Ruben Lundgren

zijn fotografen en beeldend kunstenaars
www.wassinklundgren.com

Josine Siderius is kunsthistorica
en curator van *Hotel MariaKapel*
+ www.hotelmariakapel.nl
+ www.reclamationproject.org

Aquil Copier is beeldend kunstenaar
en oprichter van *Presenteert*
+ www.aquilocopier.nl
+ <http://presenteert.wordpress.com>

Roosje Klap is grafisch ontwerper
en beeldend kunstenaar
+ www.roosjeklap.nl

Kaleb de Groot is beeldend kunstenaar
+ www.kalebdegroot.nl

Bas Koopmans is grafisch ontwerper
en oprichter van *FVSTER*
+ www.baster.nl
+ www.fvster.com

Ties Ten Bosch is beeldend kunstenaar
en *Volksrekorder*
+ www.tiestenbosch.com
+ www.volksrekorders.com

Maurice Bogaert is beeldend kunstenaar
en *Volksrekorder*
+ www.mauricebogaert.nl
+ www.volksrekorders.com

Bram Nijssen is grafisch ontwerper
en *Volksrekorder*
+ www.bramnijssen.com
+ www.volksrekorders.com

HOUTSKOOL #3 JAARGANG 2

verschijnt vier keer per jaar

256 / 750

REDACTIE

Ties Ten Bosch, redacteur generaal
Maurice Bogaert, redacteur generaal
Bram Nijssen, designmeester

MET BIJDRAGEN VAN

Aquil Copier, Matrijs van Merg,
Baster, Liesbeth Bik & Jos van der Pol,
Thijs groot Wassink & Ruben Lundgren,
Nynke M. Meijer, Josine Siderius,
Roosje Klap & Kaleb de Groot

HOUTSKOOL

Postbus 1446
3500 BK Utrecht

MOGELIJK GEMAAKT DOOR

Drukkerij Pascal, Utrecht
(Partner van MVO Nederland)
www.drukkerij-pascal.nl
GrafieHoek Afterpress, Utrecht
www.grafiehoek.nl
BühmannUbbens/
Paperdesk, Zutphen
www.paperdesk.nl
www.bup.nl

Het omslag is gedrukt op
Butterfly Muisgrijs 120 grams,
FSC Mixed Credit.

Het binnenwerk op *Revive*
Pure White Offset 120 grams,
FSC Recycled (100% recycled).

LS,

Het zijn zware tijden voor de journalistiek, en dat heeft minder met de aanstaande bezuinigingen en dalende advertentie inkomsten te maken dan het lijkt. Of juist alles, maar dan andersom. Zijn er nou te weinig kijkers en lezers, óf is het aanbod te breed en versnipperd? De democratisering van "de media" zou het echte, rauwe verhaal direct één op één de wereld in helpen. Juist het ontbreken van enig selectie criterium doet de professional stuip trekken. Of zijn onze collega's bang voor hun eigen toekomst en richtten ze daarom hun pijlen op diegene waarvan we vinden dat ze geen beroepsethiek hebben. Het lijkt een achterhoedegevecht. Met ingang van het nieuwe seizoen mogen wij *Powned* verwelkomen in het publieke bestel, terwijl het commerciële *Het Gesprek* juist de omgekeerde route heeft bewandeld; het volk heeft gesproken.

De VPRO kiest de tegenaanval. Onder de vlag van "meer vpro" lanceerde zij onlangs hun nieuwe huisstijl met de boodschap dat zij niet mee wensen te doen aan het publieke omroep-gezeur en het bij behorende populisme en nihilisme dat langzaam de norm lijkt geworden. Met deze nieuwe norm lijkt (onbe-

doeld) de klassieke grens tussen een publieke en commerciële omroep verdwenen, namelijk die van 'rots in de branding'.

Of is er iets anders aan de hand? Gebleken is dat er in Nederland drie keer zoveel persvoorlichters rondlopen dan dat er journalisten zijn. Het inmiddels demissionaire kabinet had hier al een oplossing voor gevonden: de Plasterkjournalist, een gesubsidieerde woordentikker die de steeds minder gelezen krantenkolommen moet volschrijven (of op z'n minst voor een *equilibrium* tussen voorlichters en tikkers moet zorgen). Maar wat willen ze met ons delen? Wat hebben we eerder gemist? Wie weet het meest bijzondere nieuws van de afgelopen zomer, de "langverwachte" nummer 1-hit van *Dries Roelwink*. Terwijl diezelfde prestatie van *Rage Against The Machine* (met een liedje uit '92) tijdens de laatste kerst in Engeland nog met een goedbedoelde middelvinger kan worden afgedaan, wachten we hier nog altijd op het bericht dat het succes van "de gele zwembroek" een hoax blijkt te zijn. Wat het alsnog een nieuwswaardig feit zou maken.

Ach, misschien was het ook gewoon komkommertijd. De HOUTSKOOL-redactie

Personalia, Credits & Editorial

Atelier² w/ BIK VAN DER POL

Letter From The Young Artist by AQUIL COPIER

MATRIJS VAN MERG

Centerfold by NYNKE M. MEIJER

Scrapbook by ROOSJE KLAP & KALEB DE GROOT

Review by JOSINE SIDERIUS

Self by WASSINKLUNDGREN

Prijsvraag

B-Side by BASTER

p.2-p.3

p.4-p.5

p.6

p.7

p.8-p.9

p.10-p.11

p.12-p.13

p.14

p.15

p.16

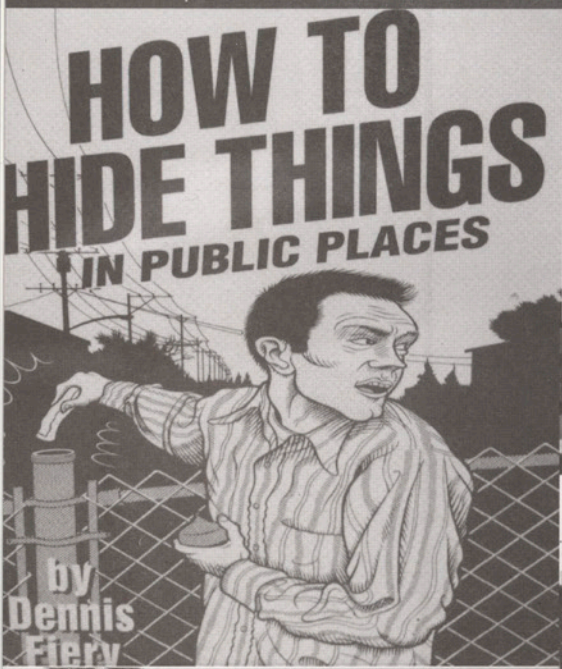
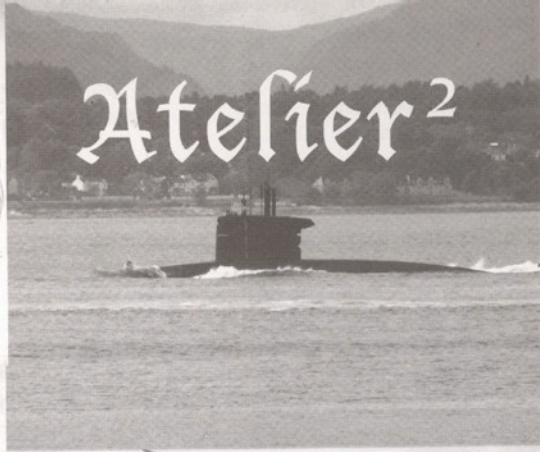
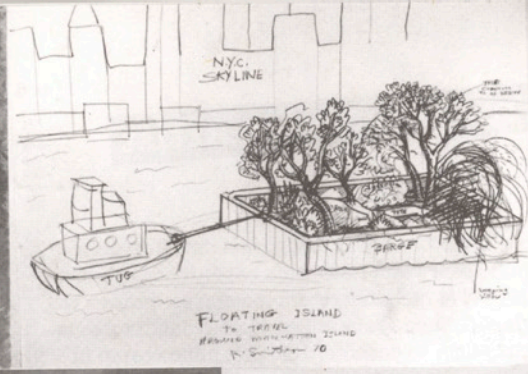

"Jedermann sein
eigener Fussball"

John Heartfield

FREE SPEECH AREA

THIS AREA HAS BEEN SET ASIDE FOR NON-PROFIT GROUPS TO EXERCISE THEIR CONSTITUTIONAL 1st AMENDMENT FREE SPEECH RIGHTS. THE CITY OF MONTEREY DOES NOT ENCOURAGE OR DISCOURAGE THIS SELLING OF PRODUCTS WHICH WOULD BE UNLAWFUL IF DONE BY OTHERS, AND DOES NOT ENDORSE OR OTHERWISE SUPPORT IN ANY WAY THIS PARTICULAR FORM OF PROTECTED EXPRESSION. COMPLAINTS MAY BE ADDRESSED TO THE MONTEREY CITY ATTORNEY'S OFFICE. 646-3915.

Amsterdam,
6 september 2010

Letter From The Young Artist

p.6

Beste docenten aan de RIETVELD ACADEMIE,

Met een nieuwe ronde bezuinigingen in het vooruitzicht heb ik het gevoel dat ik op dit moment bijna niet anders kan dan een brief aan jullie schrijven. Natuurlijk zal de discussie over de autonomie van de **kunstsector** en hoe het dan wel of niet anders zou moeten en kunnen wel weer oplaaien. Begrijp me goed, dat is nooit verkeerd. Ik zou zelfs willen pleiten dat die discussie al veel eerder begint; op de academie. Dat juist jullie, de docenten, die met jullie voeten in de kunstwereld staan, de studenten alvast wegwijzen maken in het kunstlandschap. Want wat betekent dat nou eigenlijk, kunstenaar zijn? Wat doet een kunstenaar nu eigenlijk, behalve het maken van fantastische kunst? Wat kom je tegen als je na je afstuderen een beroepspraktijk begint? En wat is dat überhaupt, een beroepspraktijk? Of hoe werkt dat als je met een galerie in zee gaat? Gewoon in je atelier het allerbeste werk ter wereld maken is niet genoeg.

In 2004 ben ik afgestudeerd aan de inmiddels niet meer bestaande afdeling **Tekenen en Schilderen** van de **Gerrit Rietveld Academie**. Deze academie staat bekend om zijn vrije leer methode waarin creatieve ontwikkeling voorop staat. Helemaal goed. En misschien waren wij ook te naïef, dat we alleen maar wilden schilderen, maar een beetje onderwijs over die beroepspraktijk zou zeker in het laatste jaar niet onhandig zijn. In het laatste jaar hebben we wel geteld twee gastcolleges gehad van experts uit het veld. Het eerste college was er een van drie oud studenten, die anderhalf jaar daarvoor waren afgestudeerd. Zij vertelde ons dat je eigenlijk na het afstuderen nog maar 30 procent van je tijd met het maken van kunst bezig bent en de rest van de tijd met het schrijven van aanvragen en andere pr-bezigheden. Voor het tweede college, vlak voor ons afstuderen, kwam een medewerker van de **Kamer van Koophandel** op visite om ons het belang van een BTW nummer uit te leggen. (duh)

Zoals gezegd, ik ben al een paar jaar afgestudeerd, dus ik weet niet hoe de situatie nu is op de **Rietveld** of op de andere academies, maar ik zou zeggen: Docenten, blijf lesgeven in die creatieve ontwikkeling, blijf lesgeven in het praten en schrijven over je werk... maar leer je studenten in vredesnaam ook wat ondernemen in de kunsten betekent! Ik weet uit eigen ervaring, maar ook van de mensen uit hetzelfde afstudeerjaar als ikzelf, alsmede van collega kunstenaars die nu lesgeven op diverse academies in het land, dat daar behoefte aan is. Dat komt niet alleen de kunstenaar is spé ten goede, want het draagt tegelijkertijd ook bij aan de discussie over de autonomie van de kunstenaar.

O ja, nog even iets anders, over die autonomie en de discussie over subsidies en zo die daar altijd achteraan komt. Hoe zit het eigenlijk met de autonomie van de landbouw of de patatboer om de hoek? De **agrarische sector**, dat is volgens mij de grootste subsidietrekker van Nederland. Oke, het is misschien flauw om hierover te beginnen, maar na een mislukte aardappel-oogst gaat de prijs van een patatje met mayonaise flink omhoog. Wat gebeurt er met die prijs als het jaar daarop de aardappelen weer volop geoogst worden? Wordt een bakje patat in de snackbar dan weer goedkoper? (dacht het niet). Het is een onderbuik gevoel en ik weet dat ik op dat gebied helemaal niet deskundig ben, maar ik moest daar plotseling aan denken.

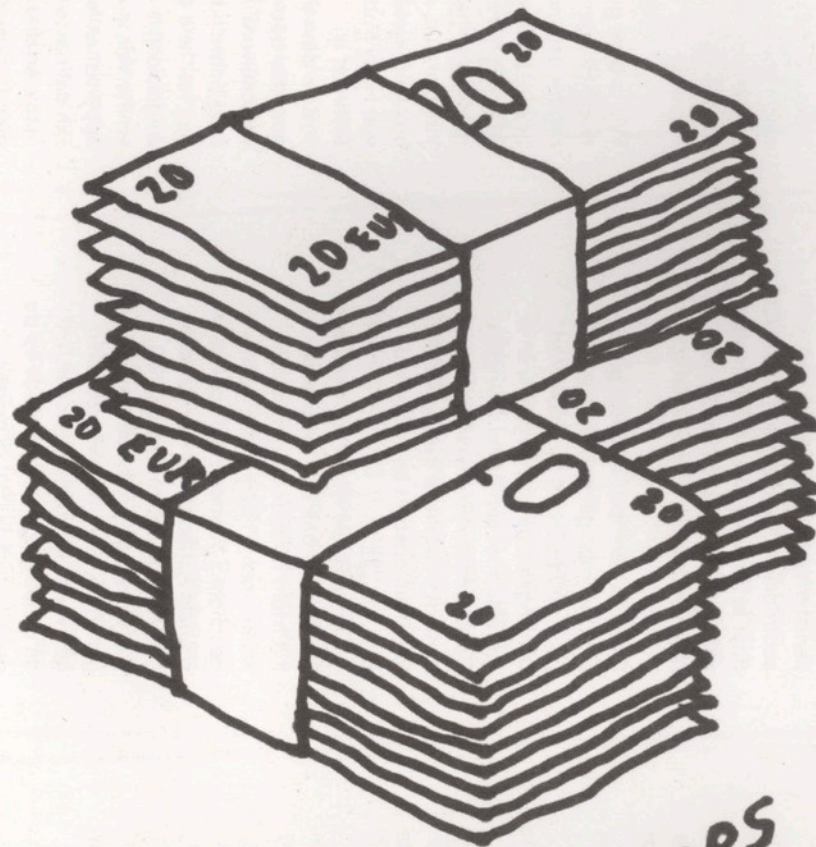
Met vriendelijke groeten,
Aquil Copier

PS: Misschien is dat aardappel verhaal een mooi insteekje om kunst en de beroepspraktijk van de kunstenaar met elkaar te verbinden, met **Van Gogh** als voorbeeld.

Matrijs Van Merg No 7 (2010)

p.7

VOOR ALLE
HONGERKUNSTENAARS

'HARRY POTTER AND THE ORDER OF THE BECKS - HOCUS POCUS PILATUS POSH' BY NYNKE M. MEIJER

De Engelse skyline is meer bewolkt dan blauw. De lucht trekt veelal samen in donkere grijze schaduwen. Zij zinken diep in de parken waar de straten geen andere verlichting hebben dan de koplampen van voorbijrazende auto's.

Met de bus doorkruis ik elke ochtend de noordwestelijke rand van het centrum, de buurten Queens Park, Maida Vale en Paddington. Door de bochtige straten waar de hoge, witte laat-Victoriaanse en Edwardiaanse herenhuizen ruiken naar de welgeestelden. Een weg banend van de uitgebreide ecowinkels naar het waterpomp rookgordijn in Little Cairo. Waar het straatbeeld van slijk en elegant, naar ruig en robuust overgaat. De 'London-look' pendelt tussen glamour vintage en underground. Maar wordt overheerst door schreeuwerige Engelse blubberbuisen die onder korte topjes uitsteken. HARRY POTTER prijkt op de bill-

nen die onsubtiel vragen wat ik met kerstmis doe. Deze vrouwenlokkers proberen me mee te krijgen naar een tien-sterren hotel op één of ander subtropisch eiland om met hen kerst door te brengen. De '10% discount still extended' roept bij dit soort mannen duidelijk waanideeën op.

Great Britain heeft afscheid genomen van haar girl power koppel.

POSH and BECKHAM zijn in de stad der Engelen geland en proberen er nu vaste voet aan grond te krijgen. Dit zal ongetwijfeld wel lukken met het exorbitante bedrag dat Mr Beckham opstrijkt bij voetbalclub L.A. GALAXY.

Op dit Britse eiland zijn prachtige locaties. Zo ook voor trouwerijen. In Oxford huist de houten ruimte waarin menig Harry Potter scène is geschoten. Vrienden van collega en vriendin A. hadden er hun huwelijk gepland. De datum was gekrikt, een wedding agency was in de arm genomen, de nodige voorbereidingen waren inmiddels getroffen, en de uitnodigingen waren reeds op de deurmat van de gasten gevallen.

kan worden, maar nu als tegenprestatie dat de andere cliënt – die uiterst geïnteresseerd is in de locatie – hun hypotheek wil betalen als ze hun trouwerij afzeggen. Het aanstaande echtpaar gaat uiteindelijk overstag en antwoordt hier met een volle "JA" op.

Wie is deze gulle hypotheek betaler? Het gerucht gaat niemand minder dan mevrouw VICTORIA BECKHAM. Ze wilde zo graag een 'Harry Potter verjaardagspartijtje' geven voor haar zoontje Romeo.

Vier jaar oud, en vermoedelijk nog helemaal niet bij volle kennis wie of wat Harry Potter met zijn magische toverstaf is.

Zou 'deevah' mevrouw Becks zelf ooit haar trouwdag hebben laten verschuiven? Natuurlijk niet. Posh mag zichzelf dan hebben uitgeroepen tot "hele gewone vrouw" die net zo gelukkig is als ze met haar David en the kids in een klein bouwvallig appartementje zou wonen in plaats van dat riante kasteel met zeven auto's en drie oprijlanen voor de deur (inclusief lekkere 'loos' nanny

DE WEDDING

boards. Zijn toverstaf lijkt deze bebrilde tover-scholiër in je oog te prikken om er zeker van te zijn dat de film 'The Order of the Phoenix' op je netvlies blijft hangen. BLAIR heeft inmiddels plaats gemaakt voor BROWN. Maar of de Britten ooit dichter richting Europa trekken, het valt sterk te betwijfelen. Blair voelt zich heden ten dage zichtbaar goed in zijn nieuwe rol als stalknecht van het Vaticaan. Zijn andere nieuwe intrede heeft hij gedaan om de hoek bij Marble Arch. Waar een bom twee weken geleden al zeer scherp aanwezig bleek te zijn op het Marble Arch Station. Met als direct gevolg volledige staat van paraatheid tot evacuatie in het Oxford filiaal. 'Tone' wil er graag 'bom-hot-spot-nummer-1' van maken voor Drs. Terrorist.

In het Hellfridges Oxford Street filiaal blijkt dat ADOLF EICHMANN ook weer terug is van zijn vakantie en het stinkt direct naar rotte vis in de basement. Op de werkvloer krijg ik tot driemaal toe vnzige aanbiedingen van rijke bejaarde zakenman-

Een kleine maand voor de trouwerij klinkt er gerinkel in de woonkamer van het aanstaande echtpaar. De wedding agency belt op met de vraag of het paar wellicht hun trouwdatum wil verzetten omdat er tevens een andere cliënt zeer geïnteresseerd is in de desbetreffende locatie. De wedding agency wil dan voor de onkosten van de locatie opdraven. Het paar antwoordt luid en duidelijk: "Nee, alle voorbereidingen zijn getroffen. De uitnodigen zijn reeds verzonden."

Een dag later hangt de wedding agency weer aan de andere kant van de lijn. Ditmaal met de vraag of het aanstaande echtpaar alsnog de trouwdatum wil verschuiven als zowel de onkosten voor de locatie alsmede de huwelijksreis vergoed zullen worden. Het aanstaande echtpaar houdt echter voet bij stuk en antwoordt wederom met een standvastig: "Nee."

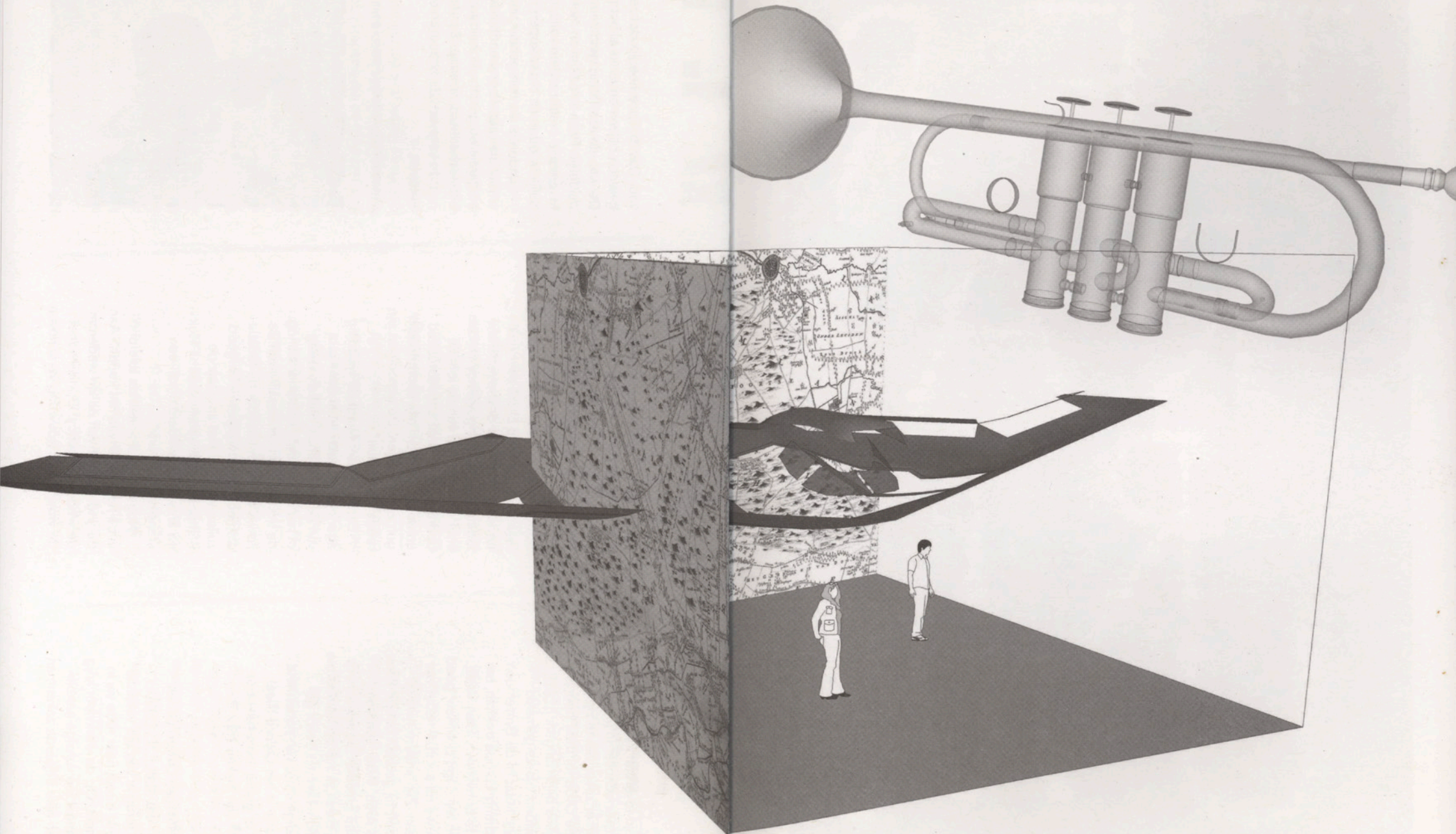
Nog eenmaal rinkelt de telefoon in de huiskamer van het koppel. Aan de andere kant van de lijn wederom de wedding agency. Opnieuw met de vraag of de trouwdag verschoven

voor David). Toch heerlijk dat ze zo gewoon blijven ondanks al het geld. De waarde van (haar) geld kent ze duidelijk: Posh zwaait even met haar toverstafje creditcard en voilà, uiteindelijk is iedereen om te kopen.

London is als een geheimzinnige vrouw die vanzelfsprekendheid met elegantie en groothartigheid met onbeschoftheid verenigt. Ze verleidt niet, ze verovert. Ze bekoort niet, ze betovert.

Column 07/07 uit Sex(y) Pistols / have, 2007

TERRARIUM MET WERK VAN DREW DENNY (USA), JOHN MATTHEW HEARD (USA), KYOUNG KIM (KOR/USA), EDWINA PORTOCARRERO (MEX). POSTER BY MICHEL SCHUURMAN (2010)

Vier weken lang was de keuken van het gasthuis bezaaid met een uiteenlopende verzameling afval: gebruikte koffiefilters, theezakjes en gebroken eierschalen werden zorgvuldig bewaard, om uiteindelijk gebruikt te worden in één van de installaties in TERRARIUM, een grootschalig ecologisch kunstproject dat tot 3 oktober te zien is in HOTEL MARIAKAPEL (HMK) in Hoorn.

TERRARIUM maakt onderdeel uit van het overkoepelende project RECLAMATION. In TERRARIUM staat de maakbaarheid van de natuur, en daarmee ook de verantwoordelijke rol van de mens in het onderhouden daarvan centraal. TERRARIUM daagt het publiek uit om mee te denken over het zo duurzaam mogelijk omgaan met de natuur, en doet dit met een tentoonstelling en reeks evenementen in de MARIAKAPEL, die hierbij tijdelijk transformeert tot een doe-het-zelf kerk der natuur. De tentoonstelling is opgebouwd uit een aantal ruimtelijke installaties, of mini-ecosystemen, die door hun symmetrische opstelling, en focus op een centrale sculptuur direct doen denken aan altaren in een sacrale ruimte. Geen ongepaste invulling van de voormalige Kapel.

Bij binnenkomst in de MARIAKAPEL wordt het oog van de bezoeker tussen een poort van tuinen naar de achterkant van de Kapel geleid, waar een ronde sculptuur de aandacht opeist. Opgetrokken uit gerecyclede materialen als oud glaswerk, gebroken borden en stukjes mos, lijkt het een massief woestijnaltaar. Door een gootsteenputje is echter ook het binnenklimaat van de woestijn te zien, dat bestaat uit een aantal spiegels, lampen en cactussen. Vanaf het altaar springen de poort van jungle-tuinen en het balkon in het oog. De poort bestaat uit twee driehoekige sculpturen, en is opgebouwd uit planten en klimop. Deze jungles worden geïrrigeerd door een zelf-

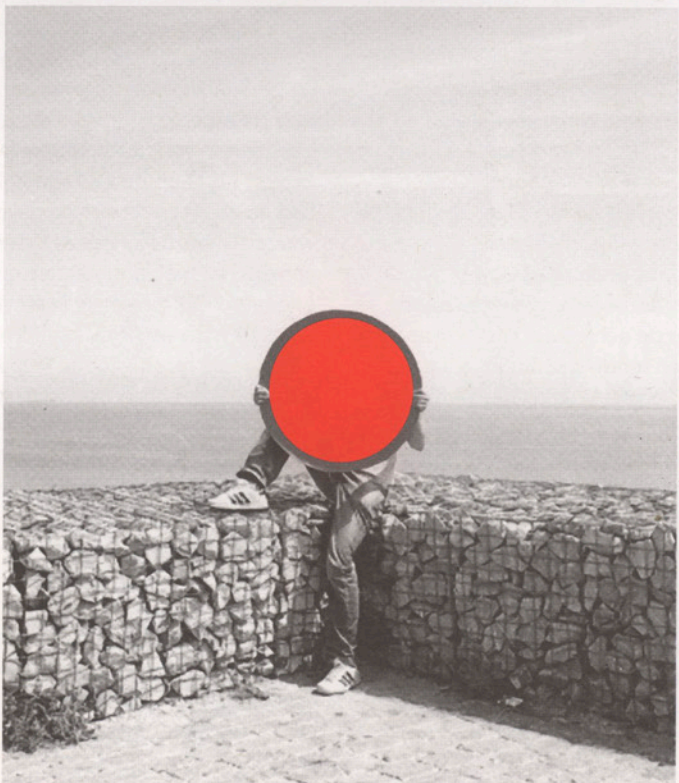
Review

gebouwd plafond-aquaduct, dat buiten water opvangt. De touwen, waarmee de constructie aan het plafond bevestigd is, bestaan uit gedraaide stroken van oude lakens, een mooi detail dat blijk geeft van de zorgvuldigheid waarmee de kunstenaars de tentoonstelling hebben vormgegeven. Verderop in de ruimte is een wandinstallatie te zien, die gedecoreerd is als nest, en bestaat uit restmaterialen: de gelijkenis met een preekstoel dringt zich direct op. Op het balkon is een ingenieuze installatie van water en licht gebouwd, die waterrimpelreflecties creëert op de wanden van de Kapel.

De duurzame omgang met beschikbare materialen is een attitude die de kunstenaars van TERRARIUM ook de bezoekers van de verschillende workshops willen meegeven. Gelukkig hanteren zij hierbij een luchtige aanpak, die nergens prekerig wordt. Eén van de kunstenaars, JOHN MATTHEW HEARD, vertelt tijdens één van de georganiseerde (regenwater!-) Tea Parties, over de recente BP-olielekkage, en de gevolgen hiervan voor de stranden van de Verenigde Staten. Hij heeft zichzelf voor de gelegenheid besmeurd met in Louisiana gevonden olie, en vraagt zijn bezoekers deze tijdens zijn lezing te verwijderen met tandenborstels en sla-olie: een ongemakkelijk maar hilarisch tafereel dat op luchtige wijze verwijst naar de verantwoordelijkheid van de mens voor de natuur.

TERRARIUM is het vierde tentoonstellingsproject in het jaarprogramma van 2010, getiteld THE CATALYSTS' AGENDA, waarin HMK onder andere wil laten zien wat samenwerking binnen een geconcentreerde werkperiode in een residency kan opleveren. TERRARIUM toont zich, wellicht juist door deze aandacht voor het proces, een bijzonder project, dat ondanks haar soms activistische inhoud nooit belerend wordt maar haar bezoekers op luchthartige en genuanceerde wijze benadert.

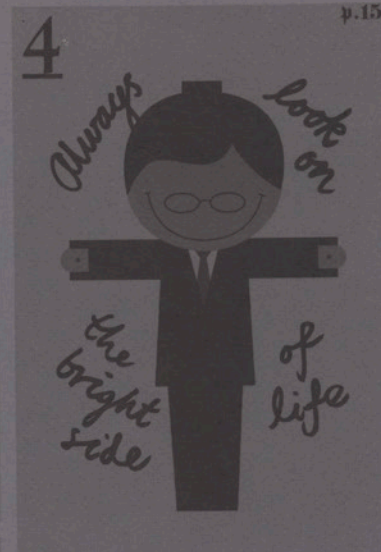
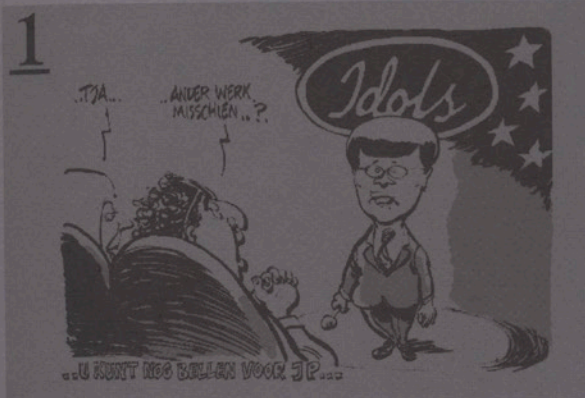
SELF

p.14

'PLACEHOLDER IMAGE' BY WASSINKLUNDGREN (2006)

MENEER BALKENENDE, WE ZULLEN U MISSEN! VIJF CARTOONS OVER JP DE MP. RAAD VAN WIE ZE ZIJN & WAAR ZE VERSCHENEN EN WIN EEN VRIJKAARTJE VOOR HET BEZOEKERSCENTRUM BINNENHOF (OVER DE UITSLAG WORDT NIET GECORRESPONDEERD)

Minnaar van de vorige prijsvraag is Pieter Wackers uit Amsterdam.

contest

POSTBUS 1446, 3500 BK UTRECHT

B-SIDE

